

I § 56, andet Stykke, staar: „Ønsker en Grundejer en Forandring i Anlægget, skal han i Mangel af mindelig Overenskomst med alle vedkommende indbringe Sagen for Vandsynsmændene eller eventuelt (jfr. § 52) for Landvæsenskommissionen“. Han har altsaa Adgang til at faa forandret et Anlæg, som er tilvejebragt ved Vandsynskendelse, eventuelt Landvæsenskommissionskendelse, ved mindelig Overenskomst. Dette er ikke hensigtsmæssigt. Et saadant Anlæg bør ikke kunne forandres uden efter en Kendelse, i hvert Fald af Vandsynsmændene, thi ellers kan en Ejer maaske ved Hjælp af et Par Naboers Godmodighed forandre et Anlæg, som har Betydning for mange flere end dem, der have givet Tilladelse dertil; det offentlige har ogsaa sin store Interesse i, at et godt anlæg ikke paa nogen Maade forstyrres.

I § 57, andet Stykke, staar: „Naar en Ejendom, der er forpligtet til at bidrage til et Vandafledningsanlægs Vedligeholdelse, udstykes, bliver den Forpligtelse, der har paahvilet den samlede Ejendom, ved Kendelse uden Appel af Vandsynsmændene at fordele mellem de udlagte Parceller, som vedblivende ere interesserede i Vandafledningsanlægget“. Det er jo meget godt, naar der staar, at Forpligtelserne blive at fordele, men der staar ikke, hvem der skal foranledige dette. Der vil jeg ogsaa henlede Opmærksomheden paa det private Forslag, hvorefter Omfordelingen kun skulde finde Sted, naar de interesserede forlangte det, saa at altsaa ikke det offentlige, hver Gang der udskilles en Parcel af en Ejendom, skal foranledige en Omfordeling. I modsat Fald kan der ogsaa let fremkomme en ganske overordentlig Mængde Forretninger af denne Art i Ægne, hvor der saa at sige kan finde Udstykning Sted hveranden Dag fra en af de Ejendomme, der egne sig dertil.

Jeg har her paapeget de fleste af de Mangler, der findes ved nærværende Lovforslag. Jeg forstaar godt, at de ere fremkomne derved, at man har villet sammensmelte det private Lovforslag, der særlig havde Spildevandsanlæg for Øje, med den almindelige Vandløbslov. Jeg indrømmer, at det har sine store Fordele at have disse Bestemmelser om Vandafledningsanlæg samlede i een Lov, men det er nok muligt, at nogle af de Bestemmelser, jeg ønsker indførte, særlig med Spildevandsanlæg for Øje, kunne komme i Kollision med de Forhold, der findes, hvor der er Tale om andre Vandafledningsanlæg, særlig Dræningsan-

læg, og at det kan blive noget vanskeligt at smelte disse Lovregler sammen. Jeg vil dog haabe, da Ministeren nu har forelagt Lovforslaget som et Led i den almindelige Vandløbslov, at det skal lykkes at faa disse Bestemmelser ind, saaledes at Loven kan blive fuldt tilfredsstillende for de Kommuner, som trænge i saa høj Grad til at faa gennemført en saadan Lov.

Rasmussen-Krøjerup: Jeg har ofte haft Lejlighed til at erfare, at der er stor Trang til en ny Lovgivning paa det Omraade, som Forslaget tager Sigte paa. Omkring i Landet, baade i Stationsbyer og i Nærheden af Købstæder, er der opført Bygninger tæt op til hinanden, uden at der forud eller senere er truffet Foranstaltninger til at affede Vandet. Spildevandet løber da som oftest ud i Vejgrøften, hvor det danner en ildelugtende og grimt udseende Pøl. Jeg er derfor overbevist om, at det foreliggende Forslag, om det bliver ophøjet til Lov, vil blive mødt med Tilfredshed.

Der er ingen Anledning til at omtale de enkelte Paragraffer, da Lovforslaget jo rimeligvis kommer i Udvalg, hvor der bliver Lejlighed til at prøve det nærmere. Der er dog en enkelt Bestemmelse, som jeg finder Anledning til at henlede det eventuelle Udvalgs Opmærksomhed paa.

I § 52 hedder det, at Vandsynsmændenes Kendelse kun kan æskes, naar alle Parter derom ere enige. Jeg tror ikke, der vilde være nogen Fare ved i alle Tilfælde at tage en Kendelse af Vandsynsmændene. En Landvæsenskommission er jo nemlig ikke saa lidt dyrere, og det maa erindres, at det her undertiden drejer sig om Smaaejendomme, hvis Ejere eller Brugere ikke ere bemidlede Folk. Som sagt, en Forretning af Vandsynsmændene er betydelig billigere end en Landvæsenskommissionsforretning, og jeg tror ikke, der er nogen Fare ved at lade Vandsynsmændene afsige Kendelsen; de kunne jo lige saa godt som Landvæsenskommissionen faa Adgang til de tekniske Forarbejder og Planer, der ere nødvendige. Desuden er Oplysning og sund Sans saa stor omkring i Kommunerne, at det ikke vil være vanskeligt at finde Vandsynsmænd, som kunne magte denne Opgave. Jeg kunde derfor ønske en Bestemmelse indsat om, at Sagen kun gik til Landvæsenskommissionen, naar alle Parter derom vare enige.

Med disse faa Bemærkninger skal jeg anbefale Forslaget, som i det hele og